

K prezidentským volbám v lednu 2018

V preambuli ústavy České republiky se občané hlásí k ušlechtilým hodnotám minulosti i současnosti, na nichž je možné naši zemi budovat, a prohlašují, že jsou odhodláni toto dědictví střežit a rozvíjet.

Tatáž ústava stanovuje, že prezident je hlavou státu (čl. 54, 1). Prezident republiky je tedy v jistém smyslu „prvním občanem“, který má hodnoty zmíněné v preambuli ústavy reprezentovat, sám o ně usilovat a ostatní občany k nim vést.

Přijímané hodnoty se prakticky uplatňují, když je společenský život a osobní jednání utvářeno ctnostmi. Základní společenské ctnosti – pravda, spravedlnost a svoboda – jsou zaměřené k dobru společnosti. Těmto ctnostem vévodí láska a vytváří mezi lidmi společenské či občanské přátelství. Kompendium sociální nauky církve učí: „Hodnoty pravdy, spravedlnosti a svobody pramení z vnitřního zdroje lásky. Lidské soužití je spořádané, bohaté na dobro a odpovídá lidské důstojnosti, když se zakládá na pravdě; když se naplňuje podle spravedlnosti, tedy ve skutečném respektování práv a ve věrném plnění patřičných povinností; když se uskutečňuje ve svobodě příslušející důstojnosti lidí, kteří jsou vedeni požadavky rozumem obdařené přirozenosti k tomu, aby na sebe brali odpovědnost za své vlastní jednání; když je oživováno láskou, která člověku dává pociťovat potřeby a požadavky druhého jako své vlastní a která prohlubuje sdílení duchovních hodnot i péči o materiální potřeby. (KSN, č. 205)“

Politické společenství nutně zahrnuje různost názorů lidí, kteří ho tvoří. Aby se vlivem názorové rozdílnosti společnost nerozpadla, musí přijímat základní společenské hodnoty a mít takovou autoritu, která by usměrňovala úsilí všech občanů k uskutečňování obecného blaha, a to především jako mravní síla opírající se o svobodu a o vědomí odpovědnosti za přijaté povinnosti a úkoly. (Srov. *Gaudium et spes*, č. 74) Česká republika měla v minulosti v úřadu prezidenta osobnosti, které se přes všechny kontroverze a rozdílnosti názorů dokázaly takovými autoritami stát a v rozhodných chvílích dokázaly povýšit obecné dobro společnosti nad své vlastní.

Miloš Zeman během pěti let svého prezidentského mandátu ukázal, že pravdu nepokládá za skutečně důležitou, že spravedlnosti si neváží a že svobodu druhých nerespektuje. Miloš Zeman jako prezident své spoluobčany k ušlechtilému jednání nevede, ale naopak svými vystoupeními základní občanské ctnosti zpochybňuje tím, že v lidech probouzí nízká hnutí a sobecké zájmy. Tímto způsobem usiluje víc o svou vlastní levnou politickou popularitu, než o skutečné dobro společnosti založené na ctnostech. Nelze tedy říct, že by Miloš Zeman jako prezident byl mravní silou, která mezi lidmi podporuje a rozvíjí občanské přátelství. Věřící křesťan navíc nemůže nechat bez povšimnutí, že navzdory svým prohlášením Miloš Zeman využívá snad každou příležitost, aby církev znevážil a pošpinil.

Vzhledem k tomu, že Miloš Zeman znovu kandiduje na úřad prezidenta a že mu předvolební průzkumy prisuzují velkou podporu, měli by si křesťané o to víc uvědomit, jak důležitý bude každý odevzdaný hlas. Když dlouhodobě sledujeme působení současného prezidenta a jeho okolí, vyplývá z toho, že si Miloš Zeman objektivně nezaslouží, aby mu upřímní křesťané a vůbec všichni lidé, kteří vyznávají morální rozměr politiky, při nadcházejících prezidentských volbách dali svůj hlas. I při tomto omezujícím vymezení zůstává dostatečně velký prostor pro svobodný výběr takového uchazeče o prezidentský úřad, který jako hlava státu bude mravní autoritou usilující o společenské ctnosti a o ducha občanského přátelství.

Především tedy vybízím, ať se konají prosby, modlitby, přímlyvy, díkůvzdání za všechny lidi, za krále a za všechny, jimž je svěřena moc, abychom mohli vést klidný a pokojný život ve vsi zbožnosti a důstojnosti.

1Tim 2, 1-2

Milí členové dominikánské rodiny,
všechny vás zvu, abychom se – pobízení slovy sv. apoštola Pavla – spojili v modlitbě za dobrou volbu prezidenta České republiky. Přidejte se prosím k nově, která bude spočívat v každodenní modlitbě litaní k Duchu Svatému ve dnech od 3. do 11. ledna 2018.

Fr. Benedikt Mohelník OP, provinciál